

Redacția: Administrația.
 și Tipografia
 Brașov, stația nr. 10
 În ziua de luni, miercuri și sâmbătă
 în zilele de sărbătoare în zilele de
 sărbătoare — subscripțiunile se
 fac prin
 INSCRIEREA se primește în Admi-
 nistrația în Brașov și în ur-
 mătoria Birourii de anunțuri:
 în Viena: M. Duka, Henrich
 Schick, Rudolf Hesse, A. Oppen-
 heimer; în Budapesta: J. J.
 Domaner; în Budapesta: A. V.
 Goldberger, Koloson Bernat; în
 București: Agenția Romas. Suc-
 cursule de Doumanio; în Ham-
 burg: Karoyn & Liebmam.
 Prețul inserțiilor: o serie
 armonioasă pe o coloană 8 cr. și
 30 cr. umbră pentru o publi-
 care. Pozițiile mai deosebite
 tariful și învolută.
 Reclame pe pagina a 8-a o
 serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” este în...
 Abonamente pentru Anstio-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se primumă la toate oficiile
 poștale din țară și din străi-
 ni la ad. autorilor.
 Administrația pentru Brașov
 Administrația, pl. st. sta-
 ționului nr. 304 etajul
 I.: pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu duminică în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
 3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
 sau 15 bani. Zătat abonamen-
 tele cât și inserțiunile sunt
 a se plăti înainte.

Nr. 165.

Brașov, Sâmbătă, 27 Iulie (8 August)

1896.

„Înțelegerea între națiuni”.

Un colaborator al „diarului „Buda-
 pester Tagblatt”, Dr. Iulius Rimler,
 despre al căruia slavofilism s'a vor-
 bit odată ca de o aparițiune cu tot
 tul exotică între Maghiari, a avut
 de curând o convorbire cu distinsul
 politic și bărbat de stat boem
 Dr. Rieger.

Rimler a vizitat anume pe Dr.
 Rieger pentru a i pune cestiunea,
 dacă nu ar fi bine și la loc, ca pen-
 tru întărirea raporturilor amicale în-
 tre Cehi și Maghiari să se folosească
 ocaziunea, ce-o oferă expoziția mile-
 nară și să se aranjeze din partea
 diferitelor corporațiuni cehice o vi-
 sită în masă a acestei expozițiuni.

Dr. Rieger dăce în enunțaiu-
 nea sa, ca răspuns la întrebarea, ce
 i s'a adresat, că dânsul a fost acela,
 care pe timpul lui Schmerling a luat
 în apărare dreptul public al Ungariei.

Intr'adevăr, Dr. Rieger atunci,
 ca și mai târziu, a fost unul dintre
 aceia, cari mereu au stăruit pentru
 înțelegerea între Cehi și Maghiari.
 Dér, dăce el, dintre toți Maghiarii
 n'a aflat, decât nur ai pe Deak, care
 se recunoscă, că este de lipsă o
 procedere în unire a ambelor po-
 póre. Acesta înainte de ce s'a ivit
 cu dualismul politica lui Andrassy.
 De aci încolo Ungurii au lucrat în
 contra postulatelor națiunii cehice.
 Mai târziu a încercat Rieger să se
 înțelegă cu Tizza, dér n'a fost cu
 puțință.

De-un deosebit interes este însă
 acea parte a declarațiunii lui Rieger,
 în care, înălțându-se peste interesele
 mici ale momentului în sfera cugetă-
 rii mai ridicate de om de stat,
 se ocupă de raporturile Maghiarilor
 cu celelalte națiuni ale monarchiei
 și de cestiunea înțelegerei națiunilor
 pe baza respectării reciproce a drepturi-
 lor lor. De aceea lăsam să urmeze
 aici această parte din cuvânt în cu-
 vânt.

Dr. Rieger dăce:

„Tótă cinstea nobilelor d-tale in-
 tențiunii, de-a suleva din nou ces-

tiunea unei înțelegeri între Maghiari
 și Boemi, dér mă tem, că cu aceste
 intențiuni ești isolat în mijlocul
 conaționalilor d-tale. Spune-mi, dacă
 și numai un Ungur dela Deak în-
 cōce s'a pronunțat pentru respecta-
 rea dreptului corōnei boeme? Și cu
 cât dispreț vorbește organul cercu-
 rilor stăpânitoare din Ungaria despre
 idea desperată, de-a lua ca basă a
 unei acțiuni politice învechitele rē-
 mășițe ale unui drept public boem?
 Fōia „liberală” nu vede, că această
 vechime trăește foarte puternic în
 șese milioane de capete, că póte ușor
 să trăsescă mai mult decât batjocu-
 ritorii ei și în fine póte să devină
 învingătoare!”

„D-ta deplângi șovinismul Ma-
 ghiarilor și nedreptatea, ce se face
 Slavilor și de și de mulți ani în-
 cōce; d-ta vești, că această politica
 șovinistă și-a făcut dușmani pe toți
 vecinii slavii și români. Avut'a însă
 măcar numai unul dintre lăudații
 bărbați de stat ai Ungariei curagiul,
 de a-și ridica vocea contra tuturor
 acestor nedreptăți (cumpărarea co-
 piilor, Kisdedovurile reuniunii de
 cultură, răpirea fondului gimnasial
 slovac etc.)?”

„Un bărbat tare póte câte-odată
 în focul luptei, fiind în mod pāti-
 maș iritat, să facă o nedreptate
 vecinului său, și așa póte să facă și
 un popor. Dér este óre vrednic de-un
 popor cavaleresc, de-a stabili o lege
 asupra drepturilor naționalităților,
 apoi de-a vătēma această lege timp de
 30 de ani necurmat cu intențiune în
 modul cel mai flagrant și, pe lângă
 tōte acestea, a se provoca încă fari-
 seesce înaintea streinătății la dreptele
 dispozițiuni ale legii astfel batjo-
 curite?”

„Una dintre calitățile cele mai
 însemnate ale rasei maghiare este,
 ne'ndoios, talentul ei, de a-și căștiga
 simpatiile acelora, cu cari are să co-
 munice — și acesta nu numai întru cât
 privește pe temei — și după aceea
 un special talent pentru politica prac-
 tică. Omului îi vine să se îndoescă
 în acest talent, dacă vede, cum în

timpul mai nou simpatia tuturor ve-
 cinilor își întorce fața dela Unguri
 și trebuie să se întrebe, dacă este o
 politica înțeleptă aceea, care nutrește
 ăra propriilor fii ai țerei și nu asi-
 gură un viitor liniștit, fericit? E și
 întrebare, dacă opiniunea publică a
 Europei culte — care de sigur nu
 este fără preț — va lăsa să fiă pen-
 tru durată amăgită printr'o diaristică
 angașiată, fiă prin bani, fiă prin
 favoruri. Deja se pronunță chiar și
 în diaristica germană voci foarte în-
 grijitoare cu tōte că tocmai acesta
 este cea mai mult influențată de cătră
 presa din Viena și Budapesta, și cu
 tōte că tocmai acesta are mai puțin
 privilegiu de-a se jălui despre asuprirea
 Germanilor, mai ales că și alianța ger-
 mană este parte constitutivă din po-
 litica maghiară.”

„Fără îndoelă, că presa liberală
 germană în Viena și Budapesta, pe
 lângă marele talent, cu care este
 condusă, a adus mari servicii cauzei
 Maghiarilor. Dér óre tonul propriu
 ei, mușcător, batjocuritor, care va-
 tēmă, dér nicidecum nu convinge
 și nu învinge, ér mai puțin încă face
 amabilă cauza, căreia îi servește, este
 acest ton și spirit o emanațiune a
 rasei maghiare, căreia așa de mult îi
 place a fi numită cavalerescă? Și
 dacă nu este așa, atunci óre ginte
 maghiară, care lasă a fi reprezentată
 prin aceste trupe simbriașe, să nu
 fiă óre responsabilă pentru activita-
 tea acelei diaristice?”

„Da, aceste stări în adevăr nu
 sunt îmbucurătoare și nu ne dau nici
 o speranță. Cum se mai sperăm noi
 serioș într'o apropiată și succedă
 înțelegerea a națiunilor pe baza res-
 pectării reciproce a drepturilor, când
 rașele de serioșitate și de bună-
 voință pentru această cauză sunt așa
 de slabe? Aici, în adevăr, par a fi
 la loc cuvintele: „Solia o aud, dér
 imi lipsesce credința!”

După tristește esperiențe, ce le-am
 făcut, nu mă pot emancipa de tot
 de îndoela: că óre poporele sunt în
 genere capabile, de-a fi drepte unele

față cu altele din propriul impuls,
 orî că sunt drepte numai, când n'au
 puterea, de a-și validata pófta de
 domnire, desprețuind dreptul. Ce-i
 drept, poporele, cari se bucură de-o
 cultură mai înaltă, în această lucrare
 a lor de nedreptățire vor fi indem-
 nate la moderațiune prin rușine și
 prin consciința de sine și de datoria
 lor mai sensibilă; dér chiar și Ger-
 manii culți n'au culcat pe Polonii
 din Posen tocmai pe perini moi;
 numai fasonul este altul. Ar fi, de
 sigur, o aparițiune îmbucurătoare
 pentru orî-ce amic al umanității și
 al libertății popórelor, dacă un Ma-
 ghiar distins ar cuteza a sbiciul în
 dietă escesele șovinismului, pe cari
 d-ta le deplângi sincer, și a pro-
 pune o remediare. Durere însă, a-
 cēsta nu s'a întēplat până acuma
 și nici nu este curēnd de așteptat.
 Față cu acestea, dorințele d-tale, pe
 cari le împărtășesc și eu, român nu-
 mai nisce pie dorințe.”

În fine distinsul politic ceh vor-
 besce de puternica dezvoltare cultu-
 rală a poporului cehic și dăce, că
 problema lui pentru acuma este
 înainte de tōte de-a se întări în
 privința culturală și materială, aș-
 teptând liniștit momentul, când își
 va puté validata cu succes pute-
 rea sa.

La propunerea de-a vizita expo-
 ziția milenară, răspuns Rieger, că
 o astfel de vizită nu i se pare, că
 ar puté să aibă vre-un efect mai de
 Dōmne ajută, afară decō” din partea
 maghiară vizitarea expoziției ar fi
 considerată ca măsurător pentru bună-
 voința și stima vecinilor; așa înțelesă
 însă chiar și nereușita expoziției ar
 puté să aibă un efect și o valōre
 însemnată ca un fel de discite justi-
 tiam moniti, ér ca mijloc de înțele-
 gere, încheiă Rieger, expozițiunea
 milenară și vizitarea ei abia ar puté
 să servescă, dacă nu ar întreveni
 alte fapte independente de ea.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Un peșitor curajos.

De când Aslang devin fată mare,
 nu mai era pace în Husaby. Tinerii cei
 mai voinici și mai frumoși se păruiau în
 tōte nopțile în sat. Mai rău era în nōptea
 de Sâmbătă: atunci însă tatal, bătrânul
 Kund, nu se culca nici-odată, fără să rē-
 mână îmbrăcat cu pantalonii și fără să fi
 aședat o măciucă tare lângă pat. „Dēoă
 am o fată frumoșă voiți săi și păzesă”
 dăcea Kund.

Thore Nesset era numai fiu de om
 sērman, și totuși erau ómeni, cari dăceau,
 oă mai des el ar umbra după fiica bogăta-
 nului din Husaby. Acesta însă nu-i plăcea
 lui Kund; el dăcea, că nu e adevărat, căci
 el cel puțin nu l-ar fi vėdut nici-odată pe
 acolo. Ómenii însă totuși vorbeau între ei,
 că dacă ar fi căutat prin pod, unde Aslang
 avea de atâtea ori de lucru, l'ar fi găsit
 pe Thore.

Sosi și primăvara și Aslang se duse
 cu turma la pășune pe deal. Și când ziua
 strălucia în splendōrea sa, stâncea se ridica
 rece din fjord, olopotele vitelor rēsuna,
 cănele lătra și Aslang cânta și sufla în bu-
 cium; flăcării cari treceau prin apropiere și
 vedeau acest tablou, căpătau dureri de
 inimă, și în prima sēră de Sâmbătă, unul
 după celalalt se suiau pe deal. Dér mai
 de grabă ajungeau jos, decât sus; oăci sus
 stetea un voinic și păzia, și primia pe fi-
 care, care se suia, și-l învirtea, încât în
 viața sa intrégă nu mai uita cuvintele, cari
 însoțiau această învėrtitură: „Vino numai
 încă-odată și vei căpēta și mai mult!”

Pe cât soiau flăcării din sat, numai
 unul era în tot satul, care avea așa pumnii,
 și acesta era Thore Nesset. Și tōte ficele
 bogătanilor dăceau, oă totuși Aslang pre-
 fere înaintea tuturor pe un fiu de om
 sērman.

Kund, aușind de acesta, dăce oă dēoă
 n'ar fi nimeni, care să-l pōtă infrina, o va
 face el. Kund, firesce, începea deja a im-

bătrâni, dér deși avea mai bine de 60 de
 ani, nu arare-ori, când nu aveau acasă de
 lucru, și mēsură puterile cu fiul său cel
 mai mare.

La deal ducea o singură potecă și
 anume prin grădina lui Kund. În sēra de
 Sâmbătă, când Thore voia să se sue în
 deal și se furișă încet prin grădină, tēptil,
 când ajunsese deja aprōpe până la gard
 — îi sare de odată un flăcău înainte.

— „Ce vrei dela mine?” dăce Thore
 și-l lovi puternic în față.

— „O vei afla dela mine!” dăce al-
 tul la spatele lui, dându-i o lovitură în
 ceafă. Acesta era fratele.

— „Aci e al treilea”, dăce Kund și
 se apucă și el de Thore.

Thore era voinic. Era și isteț și sprint-
 ten și lovia în stânga și în dreapta; se în-
 virtea și se pleca. Se pleca și se ridica
 érași, dér în fine fū invins.

Mai târziu totuși Kund dăce:

— „Cu un flăcău mai voinic, încă nu
 m'am părut!”

Și continuară cu păruiala până curse
 sânge.

— „Stați!” dăce atunci Kund și scăpă
 vorba: „Dēoă Sâmbăta viitoare te vei puté
 sui pe deal în coliba lui Kund și a fiiorii-
 lor săi, fata va fi a ta.”

Thore se tiri cu greu până acasă și
 ajungēnd acolo se puse numai decât în
 pat. Multe se vorbeau despre păruiala lui,
 dér toți dăceau: „Ce căuta acolo?” Numai
 un singur suflet trăia, care nu dăcea această,
 și anume Aslang. Ea îl așteptase în aceea
 sēră, dér aușind de cele întēplate între
 el și tatal ei, începū să plângă și dăce:

— „Dēoă nu-l căpēt pe Thore, nu
 voiți mai avé și bună?”

Thore rămase tōtă Dumineca în pat
 și Lună simți, oă încă tot nu se póte soula.
 Sosi Marția și era o și foarte frumoșă;
 nōptea plouase; dealurile erau așa de verdi,
 ferēstra stătea deschisă. mirosul florilor pē-
 trundea în odaie, clopotele sunau de pe
 deal și colo sus cânta cine-va... dēu, dēoă
 nu ar fi fost mamă-sa în odaie, ar fi plâns

La cestiunea „desculpării“ Caransebeșenilor.

II.

În nr. 148 al foiei noastre, în introducerea, asupra căreia se plânge d-l Ion Ionașiu, am discutat între altele:

La observările, ce numai cu mare durere ne-am vădit siliți a-le face, în fața destrăbălării ce-o vedem, că s'arată de un timp încoace la Caransebeș în cele naționale vine acum d-l Ilie Curescu, — oare, poate că cetind cele scrise de noi, și-a adus aminte de îndatoririle enorme, ce le-a luat asupra-și primind moștenirea generalului Traian Doda — și ne trimite o întâmpinare, ce o dăm publicității pentru ca să se vadă, că cu dragă inimă sprijinim ori ce încercare de desculpăre într-o cestiune atât de gravă națională.

D-l Ion Ionașiu vine acum și protestează formal în contra supozițiunii noastre, că d-nul Curescu s'ar considera ca urmaș al generalului Doda. Ca să ștergă și umbra presupunerii, că d-nul Curescu ar vră să între în urmele generalului Doda, d-nul Ionașiu ne spune, că actualul președinte al comunității de avere n'a aspirat și nu aspiră la rolul de conducător politic, ba că densusul nici n'a primit de bună voie să fiă președinte al amintitei comunități, ci a fost quasi constrins la acesta de cei „competenți în cauză“. Cu o naivitate uimitoare ne deslășură apoi d-l Ionașiu, că comunitatea de avere nu este o instituțiune politică și că comitetul, ei presidat de d-l Ilie Curescu, n'are să facă politică în cauzele comunității de avere.

Dăr, cine, pentru Dumneșu, a pretins, ca comunitatea de avere să facă politică și să nu-și vadă de treburile ei administraționale? Nici pomenire n'a fost de problemele comunității de avere în tot ce-am scris noi privitor la cazul dela Meedica și nici prin gând nu ni-a trecut a face responsabil pentru cele întâmplate și întrelăsate pe d-l Ilie Curescu, fiindcă este președinte, cu voie ori fără de voie, al comunității de avere a foștilor grănițeri. Dacă ni-am ridicat vocea frățescă pentru a arăta nemulțămirea noastră cu modul cum este condus ați poporul grănițeresc dela Caransebeș, noi n'am avut și n'am putut ave în vedere, decât în genere pe toți frunțașii acestui popor, ca cetățeni independenți. Cu cât unul său altul din acești frunțași ocupă o poziție mai influentă și mai onorifică în societatea românească, cu atât este și trebuie să fiă mai mare răspunderea sa față cu îndatoririle, ce le are, de-a se interesa și de-a lupta pentru binele poporului, pentru cauza noastră comună și pentru onoarea steagului nostru național.

Dacă prin urmare, d-l Ilie Curescu ca președinte al comunității de avere ocupă postul cel mai însemnat de încredere în mijlocul grănițerilor români, urmază de aici, nu că d-l Curescu are să facă politică ci că d-sa, pe lângă episcopul român din Caransebeș, are între frunțașii de aici prin această poziție a sa cea mai mare îndatorire morală față cu poporul. Acesta am voit noi s'o spunem când am vorbit de îndatoririle enorme, ce le-a luat asupra-și d-l Curescu, primind moștenirea generalului Doda, care cât a trăit a ocupat acel post de onoare, ce-l ocupă ați d-l Curescu.

Ce scop are dăr, că d-l Ionașiu ne vorbește de „firmitatea de caracter“ a d-lui Curescu, apoi că „nu aspiră la rolul de conducător politic“, că a fost ales președinte al comunității de avere „în contra voinței sale“, și în fine că, ca atare n'are să facă politică și nu va face politică?

Vră să ne spună prin acesta d-l Ionașiu, că d-l Curescu nu se simte capabil, ori nu voesc să pășescă în urmele generalului Doda? Departe de noi gândul, de-a imputa, cum discise d-l Ionașiu, d-lui Curescu, că nu scie să poseze pe generalul Doda, său chiar să-l întrecă. Acesta, cum am disc, atărna dela hărnicia omului și n'avem noi să decretăm de aici, dela diar, întru cât are să semene d-l Curescu cu generalul Doda.

D-l Curescu nici nu ni-s'a adresat nouă ca președinte al comunității de avere, ci ca frunțaș din Caransebeș și ca membru al congregației comitatului Caraș-Severin, trimițându-ne întâmpinarea amintită ca din partea inteligenței române de acolo.

Cum vine dăr d-nul Ionașiu să ne insinue nouă, că am fi învinovățit pe d-l Curescu, că nu vră să facă politică ca președinte al comunității de avere? De ce se lapedă așa de mult d-nii Ionașiu-Curescu și numai de presupunerea, că ar pută să calce în urmele generalului Doda?

Cu acesta întrebare, precum și cu fatala întrebare a atitudinii Caransebeșenilor față cu mileniul ni se va da ocaziune de a ne ocupa în special.

Visite, călătorii și întrevederi de monarhi.

Din incidentul călătoriei părechi regale române și a scurtei vizite, ce o făcuse alaltăeri în Viena, „Fremdenblatt“, organul ministeriului de esterne austriac, scrie următoarele:

Părechia regală română a petrecut numai scurt timp în Viena. Simpatiile, pe care le nutrește tot-déuna în Austro-Un-

garia față cu purtătorul coronei române și a prea veneratei sale soții sunt de-a sa atribui atât sincerei aprecieri a virtuților de domnitori ale părechi regale române cât și conștienței comunității de interese politice dintre România și monarhia habsburgică; și raportul intim între ambele state vecine e întărit prin relațiunile prietenești, care lăgă ambele dinastii laolaltă. Astfel regele Carol și soția Sa astădi, ca totdeuna, când petrec între grănițele Austro-Ungariei, află în țera noastră primirea cea mai cordială.

„Pester Lloyd“ organ semi-oficios al guvernului maghiar, publică în numărul său de astădi la loc de frunte un articol asupra vizitei Monarhului nostru în România, din care articol estragem următoarele:

De când este cunoscut, că monarhul nostru, însoțit de ministrul de esterne, conte Goluchowski, va face o vizită în decursul lunii Septemvre regelui Carol al României în Bucuresci; și că regele Carol, însoțit de șeful cabinetului, Sturdza, va lua parte la serbările deschiderii Porții de fer; presa internă și esternă deopotrivă discută neîncetat relațiunile dintre România și Austro-Ungaria. Visita monarhului nostru în capitala română este cu atât mai surprinzătoare, deoacă Majestatea Sa deja de mai mulți ani încôce visita în residența Sa numai pe cel mai bun amic și aliat al său, pe împăratul Germaniei. Cu ocaziunea acestor întrevederi nu va fi vorba numai despre dovedirea relațiunilor prietenești, ci și despre consfătuirea asupra situațiunii politice actuale și asupra măsurilor ce vor fi de luat în viitor.

Ce se ține de raporturile noastre politice față cu România, caracterul prietenesc nu ne detăză numai din anul trecut, dela întrevederea monarhilor în Ischl, căci deja ministrul-președinte de odinioară Ioan Brătianu a pus basă la acest raport, ministeriul Catargiu-Carp i-a dat forme mai hotărâte și mai obligatore, și în fine cabinetul Sturdza acceptă neschimbat(?) programul antecesorilor săi.

Aci „P. Ll.“ amintesc de atacurile neîncetate ale Rusiei asupra statului român, cu tôte că acesta fi dase mână de ajutor la 1877. Spune apoi, că nemulțămirea și volnicia Rusiei a făcut, ca regele Carol și politicianii români, să se alătore la tripla alianță. Apoi continuă astfel:

Astădi România stă în privință politică, culturală și militară în frunte astatelor dunărene și balcane; nu este numai un puternic element al păcei și al ordinii în Sud-est, ci a devenit și un aliat prețios, care atât în zilele de pace, cât și în zilele de răboiu va scie să stea la locul său.

Privitor la călătoria Țarului și Țarinei Rusiei primesce, „Neues Wiener Tageblatt“, organ liberal-german, din Petersburg din loc competent următoarea împărțășire:

Planul pentru călătoria părechi imperiale rusești a fost schimbat deja de mai multe ori, și probabil că din considerațiuni politice, precum și din considerațiuni față cu starea sanitară a împăratului și împărătesei va mai suferi și de-acum înainte schimbări.

La început să hotărise Țarul ca să lipsescă din Rusia lunile August și Septemvre, și adeocă mai întâiu să viziteze pe bunicul său în Copenhaga, apoi pe bunica Țarinei în Anglia, și să facă o vizită curții din Berlin. După aceste vizite părechia imperială avea de gând să petrecă mai mult timp retrasă în castelul de vânat Wolfsgarten din Hessa, unde împărătesă petrecuse ca fată zilele fetei ferice. Împăratul voia cu atât mai tare să împlinescă dorința soției sale, cu cât și el însuși petrecuse un timp foarte plăcut la curtea din Hessa.

Planul prefript în mod ulterior, și mai ales călătoria Țarului și Țarinei la Viena, are fără îndoială o deosebită însemnătate politică.

CRONICA POLITICĂ.

— 26 Iulie.

În fața neîncetelor turburări din imperiul otoman, puterile europene s'au convins, că trebuie să încapă o acțiune mai energică. Scirile mai nouă sosite din Constantinopol afirmă, că reprezentanții marilor puteri europene încep a se uni în ideea de-a pune insulă Creta sub blocadă. La început guvernul engles nu voia nicidecum să scie de o astfel de premergere, acum însă se crede cu tôte siguranța, că în cazul unei blocări generale nu vor lipsi de-acolo nici panteratele englese. E vorba că nu numai să se sufocă turburările, ci ca să se saneze din rădăcină nemulțămirea cauzată din vina miseriei administrative și a despotismului militar turcesc. Ne putem deci aștepta oa zilele viitoare să aducă o nouă întorsătură în politica Orientului.

Din Petersburg se depeșeză, că un Ucas imperial rusesc dispune o reorganizare administrativă și judiciară a teritoriului rusesc din jurul Mării negre. Intreg teritoriul acesta va forma o nouă provincie sub numirea: „Provincia Mării negre“.

„Gazete del Popolo“ din Roma afirmă oa sigur, că regele Menelik al Abissinie a hotărât de-a pune pe picior liber pe soldații italieni, care se află în prinsore la el, numai pe lângă mari sume de rescumpărare. Guvernul italian va plăti sumele aceste din împrumutul de 140 milioane, pe care l'a ridicat numai acum de curând.

SCIRILE ȚILEI.

— 26 Iulie.

Festivitățile deschiderii Porților de fier. Ministrul de comerț ungar deja a statorit programul, după care vor decurge festivitățile deschiderii Porților de fier. Majestatea Sa va sosi la 26 Septemvre în

Sosi Merourea și el încă tot dăcea; Joia începă a se gândi, că ore până Sâmbătă n'o să se potă scula? Vineria era în picioare. Cugeta acum la vorbele discise de bătrânul Kund: „Dacă Sâmbătă viitoare te vei putea sui pe deal în coliba lui Kund și a feciorilor săi, fata va fi a ta“. Se uita la casa lui Kund. „Nu voiă mai ajunge Crăciunul“, gândea Thore.

Cum am spus deja, pe deal numai o singură pteoa ducea; dăr un făcău voinic trebuia să-l suie, chiar deocă îi era închisă calea drăptă. Dacă spre pildă ar începu pe apă acea limbă de pământ și s'ar apropia de deal, pteoa era posibil să-l suie, dăr atât de pieș era, că abia caprele îl puteau urca cu mare greutate.

*

Sosi Sâmbăta, și Thore plecă des de dimineață. Era o ță frumoasă; sôrele strălucă par'că natura învia. Sus în deal cântă oine-va, pe la amurgul serii ședând înaintea oasei sale. Thore se uita la deal, totul era în tăcere; se uita apoi spre casa lui Kund,

și sări în luntre și începu să se învojească pe pământ.

În sus pe deal Aslang ședea, după ce își gătise lucrul, înaintea colibei; cugeta, că Thore în sera acesta nu putea veni, și că pteoa cu atât mai mult vor veni în locul lui; deslegă deci cănele și fără să dică vre o vorbă se duse mai departe. Se aședă apoi pe o pteoa așa încât putea vedea întreaga vale, dăr colo se ridica negură și nu putea vedea curat; apoi își alese alt loc și se aședă fără voce, așa că privea la o parte spre fjord; simțea atâta pace în suflet, când vedea suprafața liniștită a apei.

Când ședea așa, de-odată îi veni pofăta să cânte; își alese o cântare cu sunete lungi, și melodia ei frumoasă răsuna departe peste dealuri. Îi plăcea să se audă pe sine însă-și cântând, și începă din nou. Când isprăvi și a doua strofă, îi se pără că oine-va îi ar răspunde de jos. „Copilă, ce pteoa să fiă acesta?“ cugeta Aslang, se apropia de-abia și agățându-se de un ar-

bore se plecă peste abis, și privi jos. Dăr nu vedea nimica; fjordul dăcea în tăcere, se odihnea, nici o pasere nu sbura de-asupra lui. Aslang se aședă ărași și începă să cânte. Dăr acum auci același răspuns, dăr mai de aproape. „Ore-ce pteoa să fiă, dăr n'a fost răsunetul?“ Aslang se ridică ărași și din nou se plecă peste abis. Și acum se apropia de păretele de stâncă o luntre: pteoa atât de mică, oa o oje de nucă. Privi mai bine și vădă o căciulă și sub ea un bărbat care urca stâncă.

— „Cine pteoa fi?“ întrebă Aslang și sări înapoi.

Nu utoeza să-și răspundă, căci soia bine cine era.

Se aruncă pe pământ, se prinse cu mâinile de ierbă oa și când ea ar fi acela care urca stâncă. Dăr ierba eșia cu rădăcina, ea striga și se prindea ărași și ărași de ierbă. Se ruga de atotputernicul să-i ajute, apoi îi veni în minte, că încercarea lui Thore ar fi o abuzare de bunătatea lui

Dumneșu, din oare cauză nici n'avea să se aștepte la ajutorul lui.

— „Numai de astă-dată!“ se ruga ea. „Numai de astă-dată ascultă-mă și ajută-ți!“

Și îmbrățișa cănele, oa și când ar fi Thore, pe care ar voi să-l spriginescă, se tăvălia oa el prin ierbă și i-se părea că timpul stă pe loc.

Atunci de-odată cănele începă să latre și să sară pe lângă Aslang și apoi ărași spre abis, și acum se ivi o căciulă aspră, și Thore era în brațele ei. Rămăseră așa o minută întrăgă, fără oa unul din ei să fi fost în stare să dică vre o vorbă; și apoi ceea-ce povestiau mai târziu n'avea nici un înțeles.

Bătrânul Kund, când auci de acesta, discise o vorbă, nu fără spirit, și lovi cu pumnul în masă:

„Flăcăul e vrednic să o aibă, fata să rămână a lui!“

Bjônsterne Bjônson.

Orșova, unde va fi întâmpinat de miniștrii comuni, austriaci și maghiari, deputațiunile parlamentelor austriac și maghiar, ambasadorii români și sârbeschi, consuli din Turn-Severin și Galați, conulul turcesc din Orșova, episcopii catolici și sârbi din Timișoara, episcopul român din Caransebeș, locuitorul de episcop din Lugos, deputațiunile armatei comune, a honveimei și a diferitelor comitate etc. După o scurtă re-oreare monarohul va primi deputațiunile. La 27 Septembrie se va celebra o scurtă liturgiă în biserica catolică din Orșova. La orele 8 și 20 va sosi regele Serbiei, ér 15 minute mai târziu pârechia regală română, pe cari Majestatea Sa îi va primi la gară. Ôspeții regali și suitele lor se vor urca apoi pe vaporul „Francisc Iosif I“, ér ceialți ôspeți pe alte vâpôr. Apoi se va începe percurgerea canalului între bu-buitul tunurilor. Canalul va fi sfințit de episcopul Dessewffy din Cenade, după-oe monarohul va declara Porțile de fier ca deschise. La ore 3 d. a. ôspeții regali împreună cu suitele lor vor pleca la băile dela Mehadia, unde se va da un prânț de curte în sala de cură. La orele 9 sêra Majestățile vor pleca cu trenuri separate.

—o—

Flascul esposiției milenare. Compatrioții noștri maghiari de când s'a deschis esposiția milenară în continua făceau reclam și bucinau în lumea mare despre minunățiile esposiției milenare și despre suitele de mii de vizitatori, cari ar visita-o și de și. Èta acuma adevêrul, pe care ni-l descopere în această cestiune „Budapester Tageblatt“, organul lui Apponyi, în numărul său de astăzi: „Deorescerea uimitôre a numărului celor ce vizitează esposiția milenară, ce se pôte constata de 14 zile încôce, n'a rêmas neobservată din partea publicului. Nu numai se pôte constata, că vizitatorii provêduți cu bilete de intrare au soăduț pe jumătate, dêr, ori cine se pôte convinge despre faptul acesta neplăcut. Dêcâ întrâ omul în raionul esposiției, din tôte pâțile îl primesce o golătate relativă. Pavilónele sunt pârăsite, corsoul este slab cercetat, așa cât omul abia pôte înțelege, cum de se pôte documenta atât de puțin interes față cu o sceneriă atât de admirabilă cu luminile ei lucitôre, cu stabilimentele ei minunate, musica drăgălașă și cu farmecul rapitor al fântanei electrice. Dintre localitățile de recreare sunt numai două bererii și o cafenea, în cari se mai pot vedé ore-câți-va ôspeți, așa încât produțiunile musicale din celelalte localități fac o adevêrată impresiune melancolică. Cu un cuvânt vizitarea esposiției lasă încâ mult de dorit.

—o—

La mișcarea Sêrbilor. Din Neoplanta se depeșeză, că între conducătorii radicali și liberali ai Sêrbilor din Ungaria deourg pertractări, ca la alegerile congressuali bisericesci și la alegerile dietale sê procedă toți în mod solidar.

—o—

Învêțatori croați la mileniu. Ministrului croat, Emeric Iosipovici, i-a succes acuma sê têrască la mileniul din Budapesta pe mai mulți invêțatori croați. Primul grup, constătător din 35 invêțatori croați, a sosit deja ieri din Gopioi în Budapesta.

—o—

Potrecere de vêră. Clubul oroitlor, al lucrătorilor de fierăriă și metal, al brutarilor și al dogarilor din loc vor arangia poemâne, Duminecă în 7 c. la 3 ó. d. a. în grădina otelului „Central Nr. 1“ o potrecere împreună cu concert și dans. Prețul intrării de persoană 20 cr., ér sêra la serata de dans, 30 cr.

—o—

Cunună. D-l Procopiu Motentan, teolog abs. și d-șora Maria Moș anuntă cununia lor, ce se va serba Duminecă în 9 August în biserica gr. cat. din Arpașteu.

—o—

Avis pentru bicicliști. Ni-se comunica următóarele: Bicicliștii din Brașov se fac atenți asupra dispozițiunilor § 1 al statutului penal orășenesc, conform cărui biciclarea pe trotoare, drumuri pedestre și promenâzi

este cu totul interxisă, — și mai departe asupra articolului I din 1890, după care biciclarea are loc numai pe partea stângă a șoselei. Nemanținerea acestor dispozițiuni se va pedepsi cu tótă rigorositatea. Dê vreme ce în fine biciclarea s' devenit aci un sport, s'a dispus din partea poliției un proiect de statut asupra regulării biciclării, care în curênd se va ascerne compe-tentului loc spre aprobare.

—o—

Concertul din Rîșnov, împreună cu dans, dat de mai mulți artiști din Bucucuresci după cum ni-se comunica, promite a fi fôrte interesant și bine cercetat. În Rîșnov potrec actualmente vre-o 20 de familii din România, în Zêrnesu și mai ales în Bran de-asemena se află mulți ôspeți, cari se vor întruni la această potrecere. Credem că și din Brașov vor merge mulți. Programa corectată a acestui interesant concert este următórea: 1) Plecarea Vênătorilor de Mendelssohn, cor bărbătesc. 2) Prăghiera de Stradella, cântată de I. Petrișor. 3) Ți amintesci, Duo de Riccio, cântat de d-nii Bărcănescu și Calotescu. 4) Te-am așteptat sê vii, de Vassiliu, cântată de autor. 5) Flôre, de Wachmann, cor bărbătesc. 6) Un glas de mângăere, de Carinni, cântată de Calotescu. 7) O sêră de amor, de Campana, cântat de d-nii Bărcănescu și Calotescu. 8) Pe lacul lin, de Schumann, cor bărbătesc. 9) Romanță de Schubert, cântată de Bărcănescu. 10) Doina de Vassiliu, cântată de autor. 11) Floricică de Wachmann, cor bărbătesc. Corul va fi dirigit de d-l C. Cairétti. Acompaniamentul va fi ținut de D-șora * * * D-șora Silvia Petrișor și D-l A. Bărcănescu.

—o—

Musica orășenescă va da mâne, Sâmbătă în 8 Aug., un concert în otelul „Central Nr. 1“ cu următorul program: 1. Sluka — marș de Pehel; 2. „Pique-Dame“, uvertură de Suppe; 3. In Sturm und Drang, vals de Komzak; 4. Introducere și cor din Lohengrin de Wagner; 5. Lyra, fantasiă română de Wiest; 6. Uvertură din Huniade de Erke; 7. Ști tu, melodiă română de Ioanici Barbu; 8. Wiener Volksmusik, potpourri de Komzak; 9. Pflanz-Ritter, marș de I. F. Wagner. Inceputul la 8 ore sêra. Intrarea de persoană 30 cr.

—o—

Ôspeții, cari vin la Brașov, pot afla cele mai bune, mai curate și mai igienice odăi la Villa Kertsch, aflătore pe promenada cea mare a orașului, în nemijlocită apropiere de gara tramvaiului, așa că nici nu mai trebuie birje. Odăi multe și pe ales, clădite în stil modern și elegant mobilate, cu așternut nou, mobile nouă, serviciu prompt, ér bacșișuri nu se dau. În grădină restaurant și musică mai în fiă-care și. Se pot închiria odăi și apartamente întregi cu luna, cu săptămâna și cu ziua, costând după plac dela 1 fl. până la 4 fl. la și.

—o—

5. *Aphcarea multiplă.* Nu există mijloc mai bun, care se pôte aplica la diferite casuri, ca Moll's Franzbrantwein care alină durerile, întăresce nervii și muschi întrebuițându-se ca adaos băi etc. O butelie 90 cr. se pôte procura dilnic la prin poste dela farmacistul A. Moll liferantu, curței din Viena Tuchlauben 9. În depourile din provincie sê se cêră espresu preparatele lui Moll, provêdute cu marca de contravenție și subscriere.

Incunoscintare.

În zilele de 16 și 17 l. c. se vor ține în opidul nostru trei serbări de multă însemnătate pentru noi, și anume:

a) Adunarea generală a despărțemêntului XXI (Năsêud) al Asociațiunei transilvane.

b) Jubileul de 80 de ani al distinsului botanic și membru al Academiei române Florian Porcius, vice-căpitan distric-tual emerit.

c) Conferența anuală a preoțimei gr. cat. din vicariatul Rodnei.

Tôte acestea serbări se vor ține oombinate după următorul:

Program general:

1. În 16 c. la 8 ore a. m. serviciu divin.
2. În 16 c. la 10 ore a. m. ședin-

țele despărțemêntului după programul special.

3. În 16 c. la 12 ore din și felicitarea iubilarului și predarea unei adrese.

4. În 16 c. la 2 ore p. m. banchet festiv în onôrea iubilarului.

5. În 16 c. la 8 ore sêra bal.

6. În 17 dimineța: Conferența preoțescă conform programului special.

7. În 17 Esoursiune la băile seu în munții din împrejurime.

Pentru primirea ôspeților și pentru esecutarea altor puncte cuprinse în acest program s'a constituit în opidul nostru un comitet de arangiere sub presiul subscri-sului.

În numele acestui comitet imi iau voia a ruga pe stimatul public român doritor de a lua parte la aceste festivități, ca pentru orientarea noastră în privința încu-artirării și arangierii banchetului festiv, sê binevoiescă a se anunța de cu bună vreme la adresa subscriului și încâ cel mult până Joi în 13 l. c. arătând precis: timpul sosit-rei și numărul persónelor, ce reflecteză la încu-artirare și participare la banchet.

Pentru cei ce nu se vor anunța până la acel termin, comitetul nu pôte lua angagiament nici pentru încu-artirare, nici pentru loc la banchet.

Tot-odată imi iau voia a ruga pe toți frații Români din apropiere și depărtare, cari ar dori sê participe la acestea serbări și ar fi putut sê reflecteze la invitatôre speciale, dêr din o întâmplare ore-care nu le-au primit, sê binevoiescă a se considera prin acesta de invitați și sê ne onoreze cu presența d-lor, asigurându-i dinainte, că vor fi binevêduți și primiți cu tótă dragostea românescă.

În fine apelez cu tótă căldura la stimatul public român, ca sê binevoiescă a ne onora la aceste mari festivități în număr cât se pôte mai mare.

Rodna-vechiă, la 4 August 1896.

Gerasim Domide,
preot g. c.

Poporațiunea Dobrogei.

„L'Independance Roumaine“ de Marti publică cifrele totale ale numărului poporațiunei Dobrogei după naționalități. Ètă-le:

Districitul Constantei.

Români	56,262
Turci	6,965
Tătari	27,351
Greci	4,142
Bulgari) Slavi (10,876
Ruși)	12,752 (
Germani	3,742
Italieni	120
Armeni	554
Israeliti	1,080
Naționalități diverse	420
Total:	113,388

Districitul Tulcea.

Români	38,519
Turci	5,549
Tătari	3,175
Greci	6,548
Bulgari) Slavi (32,492
Ruși)	53,182 (
Germani	3,557
Italieni	481
Armeni	1,332
Israeliti	1,939
Naționalități diverse	460
Total:	114,722

Populațiunea totală a Dobrogei.

Români	94,781
Turci) Musulmani (12,514
Tătari)	43,040 (
Greci	30,526 (
Bulgari) Slavi (10,690
Ruși)	43,368 (
Germani	22,546 (
Italieni	7,299
Armeni	601
Israeliti	1,866
Naționalități diverse	3,019
Naționalități diverse	880
Total general:	228,110

Precum se vede din aceste cifre, elementul român constitue actualmente *majoritatea relativă a Dobrogei.* Și precum este lucru firesc, — dice numita fôă, — că elementul turcesc va fi înlocuit de Români în măsura, în care va dispăré; tot așa este de prevêduț, că poporațiunea română va forma cu timpul majoritatea absolută a provinciei române transdunărene.

„Ind. Rom.“ mai promite, că va publica charta etnografică a Dobrogei pe oim și statistica după comune, indicând proporțiile, în cari sunt reprezentate diversele naționalități, ce obupă acest țăritor.

Mulțămită publică.

Comitetul parohial din Satulung SS Arch. aduce prin acesta cele mai căldurôse mulțămite nobilului parohian Neculai Țățuianu, care din propriul seu îndemn a dăruit Bisericei nôstre un prea frumos policantru de metal în valôre de 100 fl.

E de notat ca susnumitul donator, desi tiner de zile, numără multe fapte frumoșe de acest soi.

Satulung, în 22 Iulie 1896.

Pentru Comit. par.

R.-Verzeu
președinte.

SCRIRI ULTIME.

Budapesta, 6 August. În cercurile partidei naționale se sustine, că ministrul-președinte Banffy se va reintôrce la 14 c. la Budapesta și va pertracta din nou cu membri mai însemnați ai partidei guvernamentale *cestiunile privitôre la pact* Între cercurile conducătore ale partidului liberal și între Banffy există însă o diferență însemnată cu privire la votarea *cvoței de 35%*, deore-ce Banffy se dice, că ar fi încut în privința acesta deja promisiuni sigure miniștrilor austriaci, până când aderenții sei nu pot fi câștigați pentru această idee „Budapester Tageblatt“ afirmă, că dêcâ lui Banffy nu-i va succede a câștiga cel puțin o parte din membri deputațiunei cvotei pentru sine, atunci probabil încâ în luna curentă se va întâmpla o crisă ministerială, și Banffy va fi silit sê predea monarohului dimisiunea întregului cabinet. Ca următor al baronului Banffy se amintesc contele *Albin Csaky*.

DIVERSE.

Secretele Mărei Diarul „Veritas“ din Triest comunică câte-va date oficiôse despre numărul naufragiilor din luna lui Aprilie; Corăbii cu ventrele s'au perdat în undele Mărei: din Anglia 13, din Norvegia 7, din America 5, din Șvedia 4, Francoia 3, Germania 2, Dania 1, Italia 1. Total 36. Corăbii cu vâpôr s'au soufundat: din Anglia 4, Norvegia 2, Francoia 2, Total 8 Că unde vor fi aceste corăbii și ce se va fi ales de ele numai Marea imensă ar putea sê spună.

Nouă epocă în Persia. În Persia, cu pășirea pe tron a noului Șah s'a început o nouă epocă. Noul șah voesce sê împământenescă nouă reforme, după metoda celor din Europa oută. Reformele mai însemnate sunt următóarele. Șahul voesce sê sisteze osândirea la môrte și sê sisteze obiceicul tradițional: de-ași puté câștiga pe bani ranguri și dirigătorii. Planul Ș-hului e, ca sê introducă nouă ordinațiuni în administrația țerei. La tot casul noul Șah și-a pus o grea problemă, deore-ce abia este țeră, unde în timpurile de față sê se pôtă crea reforme radicale așa de greu ca în Persia. Poporul pers cu suspțiune primesc tôte reformele a noilor domnitori și această suspțiune este justificată prin istoria Persiei, deorece poporul până acum de comua s'a înșelat în speranțele sale, cari și le-au pus în noii stăpânitori. De alt-cum Șahul Mazaffer-Eddin procede în mod prudent și circumspect cu introducerea noulor reforme, și deja decând domnesce el a și introdus în Teheran unele reforme. După cum se aorie. Șahul va visita cele mai mari capitale din Europa, ca sê studieze instituțiile din Europa în folosul imperiului seu.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
edactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Table with exchange rates for various commodities like gold, silver, and currencies from Vienna, dated August 6, 1896.

Table with exchange rates for Austrian and Italian crowns.

Anunțuri

(insertiuni și reclame) Suntă a se adresa subscrișei administratiunii. In cazul publicării unui anunțiu mai mult de odată se face scădemēt, care creșce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.” Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potă cumpăra in librăria Nicolăe Ciurcu.

Cursul pietei Brașov.

Table with market prices for various goods like flour, oil, and other commodities in Brașov, dated August 7, 1896.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiecare cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrișiera sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll in contra greutăților celor mai cerbicoșe la stomach și pântece, in contra căreilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite boale femeșci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce creșce mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutiioriginale sigilate l fl. v. a.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătoreșcă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilă numai, decă fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este forțe bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de rēcăla. Prețul unei sticle-originate plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilicū)

La întrebunțarea dilnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigurăză această apă de gură conservarea sănătoșă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimțterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provincia se efectuează șilnic prin rambursă postală.

La deposite se se ceră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite in Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

0-52.

AVIS!

Prenumerățiunile la Gazeta Transilvaniei se potă face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta in deosebī, când voiesc ca expedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonēză din nou, se binevoiască a scrie adresa lămurit și se arate și posta ultimă.

Administrat. „Gaz. Trans.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiū 1896.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapenta-Predeal, Ghiriș-Turda, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Simeria-Hunedora, Brasov-Zernești, Mures-Ludoș-Bistrița, Arad-Timisoara, Sibiu-Cisnădie, Sibiu-Oradea) and train times.

Nota: Orele înșemărate in stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus in jos, cele înșemărate in drepta de jos in sus. — Numerii încuadrăți cu linii mai negre înșemnează orele de nopte.